

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

ព្រះរាជក្រម/ជស.រកម.០២៩៨.០៣/២៥កុម្មៈ១៩៩៨

អនុម័តនាថ្ងៃទី១០ កុម្ភៈ ១៩៩៨

ច្បាប់ស្តីពីរបបហិរញ្ញវត្ថុនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត-ក្រុង

- បានឃើញ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០៩៤/៩០ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាព រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០៨៩៧/១៤៧ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាព រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ ០១/នស.៩៣ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកត/០១៩៦ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម/០២៩៧ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីច្បាប់សារពើពន្ធ
- យោងតាមសំណើរបស់ឯកឧត្តម នាយករដ្ឋមន្ត្រីទីមួយ និងសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២ និងរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកនីតិសម្បទា និងអភិវឌ្ឍន៍ និង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ

ប្រកាសអោយប្រើ

ជំពូកទី ១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់នូវរបបហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខេត្ត-ក្រុង និង ការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិដែលរដ្ឋប្រគល់អោយខេត្ត ក្រុង កាន់កាប់ ។

មាត្រា ២.

ខេត្ត ក្រុងគឺជាសិទ្ធិបុគ្គលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃនីតិសាធារណៈ ។

ខេត្ត ក្រុងបំពេញនូវសមត្ថកិច្ចនានាដែលច្បាប់អនុញ្ញាត មានថវិកានិងមានទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣.

ខេត្ត ក្រុងត្រូវគ្រប់គ្រងដោយអភិបាលមួយរូបនិងអភិបាលរងមួយចំនួនជានិច្ចការនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់ ។

មាត្រា ៤.

អភិបាលខេត្ត ក្រុងគឺជាតំណាងនៃរដ្ឋបាលកណ្តាលនៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន ។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

នៅក្នុងវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ អភិបាលខេត្ត ក្រុងជាអ្នកទទួលបន្ទុកនូវអំណាចរបស់រដ្ឋ និង ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងនៃរដ្ឋមន្ត្រីសមត្ថកិច្ច ។ ចំពោះរដ្ឋបាលសាធារណៈទូទៅ អភិបាលខេត្ត ក្រុងមានភារកិច្ចការសម្របសម្រួល តំរូវទិសដៅ ជំរុញ និង តាមដានការអនុវត្តន៍ ។

ជំពូកទី ២ សមត្ថកិច្ចនិងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ៥.

ខេត្ត-ក្រុងទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងកិច្ចការជាតុលាប្រយោជន៍ក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន ដើម្បីធានាអោយសេវាសាធារណៈ ដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់របស់រដ្ឋ ឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងខេត្ត-ក្រុង ។ សមត្ថកិច្ចរបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យតាមសំណើរូបរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៦.

ចំពោះវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ និងនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយក្នុងជំពូកទី ៤ នៃច្បាប់នេះ អភិបាលខេត្ត ក្រុងជាអ្នករៀបចំថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង ។ ក្នុងការអនុវត្តន៍ថវិកានេះ អភិបាលខេត្ត ក្រុងជាអ្នកគ្រប់គ្រងក្នុងឋានៈជាអាណាប័កដើមខ្សែ និង ជាអ្នកបង្កើត និងបិទទូរគណនីរដ្ឋបាល ។

អភិបាលខេត្ត ក្រុងធ្វើសំណើទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុអំពីចំណូលសារពើពន្ធ និងពុំមែនសារពើពន្ធនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃប្រព័ន្ធសារពើពន្ធ និងពុំមែនសារពើពន្ធ ដើម្បីជាគុណប្រយោជន៍របស់ខេត្ត-ក្រុង និងតាមដានជំរុញនូវការប្រមូលចំណូលទាំងនោះ ។

មាត្រា ៧.

អភិបាលខេត្ត-ក្រុងគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈនៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន ។ អភិបាលខេត្ត-ក្រុងគ្រប់គ្រង និង ថែរក្សានូវសម្បត្តិទាំងឡាយដែលរដ្ឋប្រគល់អោយខេត្ត ក្រុងកាន់កាប់ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ នៃច្បាប់ និងបទបញ្ជាជាធរមាន ។

មាត្រា ៨.

របបហិរញ្ញវត្ថុ និងការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត-ក្រុង ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។ លក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រងនៃអាណាព្យាបាលនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុបន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៣ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ៩.

រដ្ឋប្រគល់អោយខេត្ត-ក្រុងនីមួយៗនូវសិទ្ធិកាន់កាប់ និងសិទ្ធិប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ អចលនវត្ថុ មួយចំនួនដែលស្ថិតនៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីនៃខេត្ត-ក្រុងទៅតាមការកំណត់របស់រដ្ឋ ។

ការប្រគល់នេះ ត្រូវបានសំរេចដោយប្រកាសរូបរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និង ក្រសួងមហាផ្ទៃដោយមានហត្ថលេខាទទួលអនុវត្តរបស់អភិបាលខេត្ត-ក្រុង ។ ការប្រគល់ត្រូវបានប្រតិបត្តិក្នុងលក្ខណៈដែលអាចដកហូតយកវិញបាន ។

អភិបាលខេត្ត-ក្រុងដែលជាអាជ្ញាធរកាន់កាប់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋត្រូវទទួលបន្ទុកថែរក្សា និង ជួសជុលនូវទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ ។

អភិបាលខេត្ត-ក្រុងត្រូវធានានូវការគ្រប់គ្រង និង អាចទទួលបាននូវផលទុនដែលបានមកពីទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះបន្ទាប់ពីមានការយល់ព្រមរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងតាមយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។ អភិបាលខេត្ត-ក្រុងមិនអាចជួល

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

ផ្ទេរការប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ ដោយគ្មានការយល់ព្រមជាមុនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុបន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពពីក្រសួង មហាផ្ទៃឡើយ ។

មាត្រា ១០.

រដ្ឋអាចប្រគល់ដីម្យ៉ាងគុណប្រយោជន៍របស់ខេត្ត-ក្រុងនូវអាគារ និង សមិទ្ធផលដែលមានគោលបំណងដើម្បីសម្រាប់ការប្រើប្រាស់សាធារណៈ ឬសម្រាប់បំពេញនូវតំរូវការនៃសេវាសាធារណៈ ។

មាត្រា ១១.

ទ្រព្យសម្បត្តិអចលនវត្ថុ និងចលនវត្ថុសម្រាប់សេវាសាធារណៈ ដែលខេត្ត-ក្រុងរកបានដោយខ្លួនឯងគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខេត្ត-ក្រុងផ្ទាល់ ។

ជំពូកទី ៤ ថវិការបស់ខេត្ត-ក្រុង

ផ្នែកទី ១ បន្ទុកនិងធនធានរបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ១២.

ថវិការបស់ខេត្ត-ក្រុង ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់ស្តីពីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១ នស.៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ។

មាត្រា ១៣.

ថវិការបស់ខេត្ត-ក្រុងត្រូវមានតុល្យភាពរវាងចំណូលនិងចំណាយ ។ តំរោងចំណូល និង ចំណាយត្រូវតែរៀបចំនិងអនុម័តដោយមានតុល្យភាពពិតប្រាកដ ក្នុងនោះត្រូវគិតទាំងកិច្ចសន្យានៃការគ្រប់គ្រងពីមុនផង ។

មាត្រា ១៤.

ចំណាយចាំបាច់របស់ខេត្ត-ក្រុង មានដូចតទៅ ៖

- ១- ជួសជុលថែទាំទីស្នាក់ការរបស់ខេត្ត-ក្រុងឬ ការជួលផ្ទះ ឬ បន្ទប់បើសិនជាមាន ។
- ២- សោហ៊ុយចំណាយថែរក្សាសារលិខិត និង ឯកសារទាំងឡាយដែលជាបន្ទុករបស់ខេត្ត ក្រុង ។
- ៣- ចំណាយប្រាក់បៀវត្ស និងប្រាក់បំណាច់របស់បុគ្គលិកដែលស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុករបស់ខេត្ត-ក្រុងផ្ទាល់ និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភភូមិ ឃុំ សង្កាត់ ។
- ៤- សោហ៊ុយចំណាយដំណើរការរបស់សេវាដ្ឋបាលដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខេត្តក្រុងព្រមទាំងសេវាសាធារណៈ ។
- ៥- ចំណាយសម្រាប់ការរៀបចំ ការថែទាំនិងការជួសជុលផ្លូវសំណង់អាគារសាធារណៈ បរិក្ខារ សមូហភាពគ្រប់ប្រភេទដែលរដ្ឋប្រគល់អោយខេត្ត ក្រុងកាន់កាប់មានជាអាទិ៍ដូចជា អាគាររដ្ឋបាល អាគារសិក្សា មន្ទីរពេទ្យ ទីផ្សារសាធារណៈ បរិក្ខារកីឡា វប្បធម៌ ។
- ៦- សោហ៊ុយចំណាយថែទាំផ្លូវថ្នល់ សួនច្បារសាធារណៈ និង ចំណាយសម្រាប់ការរៀបចំជាដូរ ។
- ៧- សោហ៊ុយចំណាយថែទាំប្រឡាយលូទឹក អណ្តូងទឹក ក្បាលទឹកម៉ាស៊ីនទឹក ប្រឡាយបញ្ចេញទឹកមិន ស្អាតឬទឹកភ្លៀង ។
- ៨- ចំណាយទាំងឡាយណាដែលស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុករបស់ខេត្ត ក្រុងដែលច្បាប់ ឬ បទបញ្ជាបានកំណត់ ។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

មាត្រា ១៥.

ក្រៅពីចំណាយទាំងឡាយដែលបានរៀបរាប់ក្នុងមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់នេះ ខេត្ត-ក្រុង អាចមានចំណាយបន្ទាប់បន្សំ និង មានកំរិត មានជាអាទិ៍ដូចជា សោហ៊ុយចំណាយទទួលរៀបរៀង ប្រជុំសន្និសីទ ។ ខ្ទង់ចំណាយទាំងនោះអាចគ្រោងបាន តែនៅក្នុងករណីដែលមិន ប៉ះពាល់ដល់ចំណាយចាំបាច់ និង មិនធ្វើអោយបាត់តុល្យភាពថវិកា ។

មាត្រា ១៦.

គ្រប់គំរោងវិនិយោគដែលមានទឹកប្រាក់ស្នើ ឬ លើសពីចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានកំណត់ដោយប្រកាស អាចបញ្ចូលនៅក្នុងថវិកាខេត្ត- ក្រុងបាន លុះត្រាតែមានការយល់ព្រមជាមុនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១៧.

ចំណូលនៃថវិកាសំរាប់ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់ដោយចំណូលសារពើពន្ធ ដែលបានមកពីថវិការដ្ឋ ឬ បង្កើតឡើង ដោយឡែកសំរាប់ជាគុណប្រយោជន៍ខេត្ត-ក្រុង ។ ខេត្ត-ក្រុងគួនសិទ្ធិសម្រេចក្នុងការខ្ចីទេ ។

១- ត្រូវបានផ្ទេរពីថវិការដ្ឋទៅអោយថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងនូវចំណូលសារពើពន្ធនិងពុំមែនសារពើពន្ធ ដូចតទៅ៖

ក- ចំណូលសារពើពន្ធ៖

- ជំពូក១០-០៨៖ ពន្ធលើដីធ្លីមិនបានប្រើប្រាស់
- ជំពូក១១-០១៖ ពន្ធប្រថាប់ត្រា
- ជំពូក១២-០៣៖ ពន្ធប៉ាតង់
- ជំពូក១២-០៥៖ ពន្ធសក្កយាដ
- ជំពូក១២-០៦៖ ពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ

ខ- ចំណូលពុំមែនសារពើពន្ធ៖

- ជំពូក២០-០៣-១៣៖ ចំណូលពីការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីនៅតាមខេត្ត-ក្រុង
- ជំពូក២០-០៣-១៤៖ ផលទុននៃរដ្ឋាករទឹកនៅតាមខេត្ត ក្រុង
- ជំពូក២០-០៥៖ ចំណូលពីការកាន់កាប់ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ(ផ្សារ ចំណតរថយន្ត កំពង់ដី កន្លែងលក់ដេញថ្លៃ)
- ជំពូក២១-០៥៖ ចំណូលពុំមែនសារពើពន្ធផ្សេងៗទៀតរបស់ខេត្ត-ក្រុង

២- មាតិកានៃចំណូលផ្ទាល់ពីសារពើពន្ធសំរាប់គុណប្រយោជន៍របស់ខេត្តក្រុង ត្រូវបង្កើតឡើងដោយច្បាប់ដោយឡែក ។

៣- មាតិកានៃចំណូលពុំមែនសារពើពន្ធសំរាប់ជាគុណប្រយោជន៍ខេត្ត ក្រុងមានដូចតទៅ ៖

ក- ចំណូលសំរាប់ទំរង់ការរដ្ឋបាលដែលកើតឡើងដោយសារការប្រើអំណាចរបស់ខេត្ត-ក្រុងតាមច្បាប់បញ្ជាក់លើ

ខ- ចំណូលសំរាប់ការអនុញ្ញាតរដ្ឋបាល

គ- ចំណូលសំរាប់សេវាកម្មសាធារណៈដែលប្រភេទ និង អត្រារបស់វាទាក់ទងនៅនឹងអត្ថប្រយោជន៍ពិតដែលបានធានាអះអាង ដោយខេត្ត-ក្រុងចំពោះអ្នកប្រើប្រាស់ ។

ចំណូលទាំងនេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលយោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ និង តាម យោបល់ ឯកភាពរបស់ក្រសួងដែលពាក់ព័ន្ធដែលនឹងត្រូវចែងជាតារាងយកចំណូលជាអតិបរមា ។

ផ្នែកទី ២ ការរៀបចំនិងការអនុវត្តនៃវិធានការរបស់ខេត្ត-ក្រុង

មាត្រា ១៨.

គំរោងថវិកាខេត្ត-ក្រុង ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយអភិបាលខេត្ត-ក្រុង ទៅតាមនីតិវិធីដែលបានកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

គំរោងថវិកាខេត្ត-ក្រុង ត្រូវបញ្ជូនមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ យ៉ាងតិចបំផុតត្រឹមថ្ងៃទី ០១ ខែកញ្ញា នៃឆ្នាំនីមួយៗ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវកំណត់បង្ហាញដែលវិភាគពីគោលដៅកម្មវិធីនិងចរិតលក្ខណៈនៃថវិកា ព្រមទាំងលិខិតយុត្តិការចាំបាច់ ។

គំរោងថវិកាខេត្ត-ក្រុងទាំងអស់ គឺជាកញ្ចប់ថវិកាមួយដែលត្រូវបញ្ជូនមកសុំរដ្ឋសភាពិនិត្យ អនុម័តយល់ព្រមក្នុងក្របខណ្ឌថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ និង ត្រូវរក្សានូវតុល្យភាពសេដ្ឋកិច្ចជាមូលដ្ឋាន ។ ការបែងចែក កញ្ចប់ថវិកានេះទៅតាមខេត្ត-ក្រុងនីមួយៗ ត្រូវធ្វើឡើងតាមប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីបានទទួលយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ១៩.

ឥណទានដែលបានបំរុងទុករបស់រដ្ឋ សំរាប់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ខេត្ត-ក្រុង និង សំរាប់គំរោងដែលមានលក្ខណៈខេត្ត-ក្រុង ត្រូវបានផ្ទេរទៅអោយថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងនិងត្រូវចាត់ទុកដូចជាប្រភពធនធាននិងចំណាយផ្ទាល់ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ៣ ការអនុវត្តន៍និងបទបញ្ជានៃវិធានការរបស់ខេត្ត-ក្រុង

មាត្រា ២០.

ថវិការបស់ខេត្ត-ក្រុង អាចកែប្រែបានក្នុងឆ្នាំដោយអនុលោមទៅតាមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ២១.

ចលនាឥណទានផ្ទៃក្នុងថវិការបស់ខេត្ត-ក្រុង ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ២២.

កាលណាការអនុវត្តន៍ថវិការបស់ខេត្ត-ក្រុង ធ្វើអោយលេចចេញនូវឱនភាពហើយមិនបានដាក់ចេញនូវវិធានការគ្រប់បែបយ៉ាងនោះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុសំរេចថវិកានោះតែម្តង ដើម្បីធានានូវតុល្យភាពថវិការឡើងវិញ ។ តែផ្ទុយទៅវិញ នៅបំណាច់ឆ្នាំនីមួយៗ បើថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងមានចំនួនលើស នោះចំនួនលើសនោះត្រូវតែបង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ២៣.

ការអនុវត្តន៍ថវិការបស់ខេត្ត-ក្រុង ស្ថិតនៅក្រោមបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលអនុវត្តចំពោះថវិការបស់រដ្ឋ ។ កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុនិងគណនេយ្យ ត្រូវប្រតិបត្តិទៅតាមវិធានទាំងឡាយមានជាអាទិ៍ ស្តីពី បទបញ្ជាទូទៅ នៃគណនេយ្យសាធារណៈ ស្តីពីការបង្កើតការត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុលើការចំណាយថវិការដ្ឋនៅតាមក្រសួង ខេត្ត ក្រុង ក្រុងស្វយ័ត រាជធានីភ្នំពេញ និង អង្គការសាធារណៈរដ្ឋបាលស្តីពីការគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវចេញប្រកាសដើម្បីកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌអនុវត្តនៃវិធានទាំងនេះ សំរាប់ខេត្ត-ក្រុង ។
មុខងារគណនេយ្យរបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវកាន់កាប់ដោយគណនេយ្យកម្មកំរប់សំរេចនាគារ ដែលតែងតាំងឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៥ ការគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈរបស់ខេត្ត-ក្រុង

មាត្រា ២៤.

ខេត្ត-ក្រុងត្រូវរៀបចំនីតិវិធីគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈ នៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៥.

បន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ អនុញ្ញាតអោយខេត្ត-ក្រុង ធ្វើអាជីវកម្មផ្ទាល់នូវសេវាសាធារណៈ ក្រោមរូបភាពជាករណី ឬ ដកហូតមកវិញនូវការអនុញ្ញាតនោះ ។ ការចាត់តាំងរដ្ឋបាល របបហិរញ្ញវត្ថុ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃរដ្ឋាករត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យតាមសំណើរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ចំណូលនិងចំណាយនៃរដ្ឋាករត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលក្នុងថវិការបស់ខេត្ត-ក្រុង ។ គណនេយ្យរបស់ខេត្ត-ក្រុង ត្រូវចុះបញ្ជីចំណូលនិងចំណាយទាំងនោះដោយអនុលោមទៅបទបញ្ជាជាធរមាននៅក្នុងគណនេយ្យរបស់ខេត្ត-ក្រុង ។ ប៉ុន្តែខេត្ត-ក្រុងអាចស្នើអោយសេវាសាធារណៈខ្លះដែលធ្វើអាជីវកម្មជាករណីមានថវិកាស្វ័យ ។ កាលបើសេវាសាធារណៈទាំងនេះមិនទាន់ធ្វើអាជីវកម្មជាករណីទេ អាចអនុញ្ញាតអោយធ្វើសម្បទាន ។

មាត្រា ២៦.

ខេត្ត-ក្រុង អាចបង្កើតសហគ្រាសសាធារណៈមានលក្ខណៈឧស្សាហកម្ម និង ពាណិជ្ជកម្មសំរាប់គ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈ មានលក្ខណៈឧស្សាហកម្ម និង ពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន ។ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃសហគ្រាសសាធារណៈទាំងនោះ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់និងបទបញ្ជាជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៦ បុគ្គលិករបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ២៧.

អភិបាលខេត្ត-ក្រុង តែងតាំងបុគ្គលិកខេត្ត-ក្រុងក្នុងក្របខ័ណ្ឌថវិការបស់ខេត្ត-ក្រុងទៅតាមការកំណត់នៃលិខិតបទដ្ឋានដែលមានចែងជាធរមាន ក្រៅពីច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលប្រកាសអោយប្រើដោយ ព្រះរាជក្រមលេខ០៦ ន.ស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ តុលា ១៩៩៤ ។ ប៉ុន្តែ បុគ្គលិកទាំងនេះត្រូវតែគោរពកាតព្វកិច្ចដែលតំរូវចំពោះភ្នាក់ងារសាធារណៈទាំងអស់ ។

ការជ្រើសរើសបុគ្គលិកអោយចូលធ្វើការបាន គឺកំណត់ត្រឹមបុគ្គលិកប្រភេទ "ត" ឬ "យ" ដែលចាំបាច់បំផុត ក្រោយពីបានប្រើប្រាស់អោយអស់លទ្ធភាពនូវមន្ត្រីរាជការដែលមានស្រាប់ ។

ជំពូកទី ៧ បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក

មាត្រា ២៨.

បែបបទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ឡើងដោយអនុក្រឹត្យ ផ្អែកតាមសភាពការណ៍ជាក់ស្តែងរបស់ខេត្ត-ក្រុងនីមួយៗ និងដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុទៅតាមការចាំបាច់ ។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

ជំពូកទី ៨ អវសានបុព្វត្តិ

មាត្រា ២៩.

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣០.

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។